

عنوان مقاله:

ارزیابی اثر کاربری اراضی بر رطوبت ظرفیت زراعی و نقطه پژمردگی دائم خاک

محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی، محیط زیست و امنیت غذایی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

پرناز رهبر - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

مصطفی عمادی - استادیار گروه خاکشناسی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

مقدار رطوبت خاک پارامتری پویا و متأثر از کاربریهای مختلف اراضی بوده و در عین حال در بسیاری از واکنش های فیزیکی و شیمیایی و رشد گیاه تاثیر عمده دارد. هدف این پژوه ارزیابی اثر کاربری اراضی بر رطوبت ظرفیت زراعی (FC) و نقطه پژمردگی دائم (PWP) خاک می باشد. این تحقیق در اراضی بین رودخانه تجن تا نکارود انجام شد. نتایج نشان داد که تغییر کاربری اثر معنیداری بر روی FC و PWP داشته است. بیشترین مقدار FC، 37/79 درصد وزنی مربوط به خاک شالیزار با بافت لوم رسی و کمترین میزان FC، 12/42 درصد وزنی مربوط به کاربری باغ با بافت لوم شنی بوده است. بیشترین میزان PWP، به میزان 18/38 درصد وزنی مربوط به کاربری شالیزار با بافت لوم رسی بوده است. کاهش رطوبت FC و PWP در اثر تبدیل جنگل به زمین زراعی می تواند به علت کاهش کربن آلی بر اثر اکسیداسیون و زیر و رو شدن بیش از حد خاک بوده است. افزایش رطوبت خاک شالیزار نیز می تواند به علت زیاد شدن رس 2:1 قابل انبساط (اسمکتایت) نو تشکیل یافته باشد.

کلمات کلیدی:

رطوبت، شالیزار، کاربری باغ، لوم رسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/375152>

